

செவ்வாயம்.

செவ்வாயம்.

பேரியபுராணம்,

அறுபத்துமூன்றுநாயன்மார்களிலொருவராகிய

சிறுத்தொண்டநாயகர்

திவ்யசரித்திரக்கீர்த்தவண.

இஃது,

கோகுலாபுரம்.

மலையாளந்தசுவாமிகளினது

மாணக்கரிலொருவராகியும்

திசோமசுந்தரமுதலியாவர்கள்

மைத்துனருமாகிய

வே-அருணாசலமுதலியாரால்

இயற்றப்பட்டு.

தருமவரம்

சரபையபத்தா-சகோதரராகிய

பங்காருபத்தரவர்கள் - குமாரர்,

பாலகிருஷ்ணபத்தரவர்களால்

பூமாதவிளக்க அச்சுக்கூடத்திற்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

இரண்டாம்பதிப்பு - காபி - 1000

1885.

Registered Copy-right.

உ
சிவமயம்.

இஃது

சந்தேபரதாடகாலங்குர சிகாமணியாகிய

ம-ள-ள-ஸ்ரீ.

முசுப்பராபராரியா ரவர்கள்மீதியற்றிய

இரேடடை யாசிரிய விருத்தம்

சீருலவுணிலத் தோடை நறுபூதமாய்
திகழசிவசயபுலவாகுந்
தேவனாழ்வரவசி லாண்டகோடிகளுட்
செழிககுமிநராவலமழிற
செப்பரியாணிமேடை சூழ்சென்னையம்பதியில்
நீயவநிருமலம் ஸ்ரீகுலகுண
நீயவநிருமலம் ஸ்ரீகுலகுண
செய்தவாகா லுதித்தே.
ஏ நுலவுமயகோடும் மீயுநீர்நர்வையயிசை
பெருமலர்வைய லேகளாயந்தும
யின்பவளமுதமசை சீபரததிறுமீ
தீசைசை யொண்டோடிதொடர்ந்
நீறளவுதாயககற னுணர்நதுசுடலோலனா
யிமபசுமினோகளோது
மேகரடகைசளிது மாரிடெனத்தேர்நது
வெநிலரிசசந்நிரபூபன்
பேருலவுசரிசைக்கு கரைநாளங்கள்
பெட்டமுதவமைததுவதனைப்
பெங்களுரெனனுபூம பதியிலிரைந்கேற்றி
பொருமைமைக்கொண்ட தலது உம்
பிதகனடி பாகளில் சிறுதொண்டாகண்ணப்பர்
பேகாமறுபுதிவழவாதம்
பெற்றிநோகிரதனைவைய தொடுகி ற்புவிநிலில்
பச்சைநீதி சிவபாகவம் உயப

(சு)

பா நுலவு மறையோது விப்பிறா முத்த சொலும்
 பாடலாகளாலா வின்வாழ
 பருகிமதிநாரதா திடாகநா கத்தனவர்
 பரவுமவிதயாதாருடன
 பைத்தளவ மாலைணிமாலை திறிகொளும்
 பண்புசோசே னு லும
 பன்னவிகென்னிலோ சுப்பராயன்சோததி
 பகர்வலவ வரிடவரே.

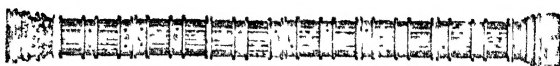
உ
 உய
 விளம்பரம்.

—

உட்க்கம வேளாபுகள் சென்னைமாநகரம் உத்தர
 ராஜேன்டைய உத்தர விதிக்கத்தொழுவமல் சென்னை
 ல்ல மேலண்டைவாடை (3) உத்தர விதிக்கத்தொழுவமல் சென்னை
 கும துறையம் - சாலை யுடைய கதோகர ராஜ்ய - உத்தர
 சமயம் - பிட்டுரு ண பதரி - உத்தர மம-ந-ந-நி மு - சுப்பராய
 ல்ல ராஜேன்டைய உத்தர விதிக்கத்தொழுவமல் சென்னை
 வலவக தெதுப பெ உத்தரவிதிக்கத்தொழுவமல் சென்னை

உத்தரவிதிக்கத்தொழுவமல் சென்னை.

த. பாலகிருஷ்ணபாதர்.

உ

சிவமயம்.

சிறுத்தொண்டநாயனார்

சரித்திரச்சுருக்கம்.

திருச்சங்காட்டங்குடியில் மாமாதிர பிராணகுல சீரேஷ்ட
ராய்க் திருவவதாரஞ்செய்து பாலசோதியாவெனும் சருநாமாபி
மறுத தவகளகுலததக்குரிய ஆயுளவேதமுநய்ய வேதராஸத்ரவக்
ருந தனுர்வேதமுமுணாநது சோழராஜனிடத்தில் பந்திரிச்சொழில்
பூண்டெவ்வேசமுஞ் சிவனடியாகஞ்சு அன்பு ன் நிருவமுது
படைக்கும் நீயதபு முள்ளவாயிருப்பவர் அரசனாக்காக வடசேசுத
திற்சேனையுடன் சென்று பகைவரைவென்று அகநிருக்கும் நீதிமுத
லான பொருளுத்கொண்டவர அரசனாண்டு மகிழ்ந்து மந்திரிகளா
லிவா சிவவேசமுள்ளவரென்று அந்நது அவருக்கு மீஞ்சுந்நராய
முதலானவை கொடுத்தத தேவருடைய கந்தகிளபடி கொண்டு
செய்து கொண்டு நிருகலாமென்று விடை கொடுக்க அன்றுமுதல்
முன்னிலும் அதிகமாகிய அன்புள்ளவராய் வெணசாடு உவகை யெ
ன்னு மனைவியாருடன் இல்லறமவழுவாமல் நடத்திச் சிவனடி பாக
ஞக்கு அமுதுபடைப்பது நியதியாகக்கொண்டு கொணர் பரந்தரு
மிகச்சிறியாயிருப்பதினால் சிறுத்தொண்டென்னும் பெயராமல்
ந்நுப் பரமசிவத்தின் நிருவநளால் சீரானெனெனும் புத்தியினையி
ன்று மகிழ்கநிருக்கும் நாளில் ஒருநாள் அமுதுபடை பபகமஞ்ச சிவ
னடியாகக் கிடையாமைமயால் நாயனார் சேடிச்செல்லசகயிலாயபதி
யானவா சீவருடைய அனபின் வெளி படுத்தத்திருவுளவொண்டு
வாய்வவேடந சாங்கி யவா திருநாளிகையில் வந்து நாயனா நிலை
மையினால் கணபதிச்சரமெனும் ஆலயத்திலிருக்கும் ஆகதமரத்தி
ன்கீழ்ப்பேய் விற்றிருக்க நாயனார் கேளவிப்பட்டுவந்து உணிகது
திருவமுதுகொள்ள வரும்படி பிரார்த்தித்தவர் விரிவமுதரியான
வா நமக்கு அமுதுட்ட வுமமாலாகது ஏனெனிலநாம ஆறுமாதக
தக கொந்நாள் பசுப்பித துண்பதென்ன நாயனார் அடியேனிடத்
தில் பசுக்களு முண்டென்ன நாமுண்பது நரப்பசு அது அலாப்பமு
து யாதொன்று நின்றி ஐத்துவயதுள்ளதா யிருக்கவேண்டும் அதனைத்

தர்ப்பிடிக்கத் ததையுமகிழ்ச்சியுடனறிந்து சமைத்தா லுண்டித
 ன்ன அதற்கிசைத்து வந்து வெண்காட்டி கண்ணையுடன் சொல்ல அ
 வர் யே . வளவு திரிவிப்புகொடுக்காது மிவ்வாறு புத்திரனைக்கொடு
 ப்பாராநிலைவென்று வணங்கினர் நாரணாவரை கோக்கிப் புத்திர
 னைத்தருவார்களே யானாலு மமைகிழ்ச்சு அரியர்கள் ஆகலாகாநு
 யபுமட டி நீயாகதமைதனை யழைப்போமென்ன அவா யெவ்வாறு
 கிறுநு கற்புநு ய கணவனுர் மனமகிழ்ச்சுபிழை முகமலாசுபிழை
 வர்ப்பிரககரு கணவேகருமென்னு மன்பிழை ஒத்தகொள்ள நாய
 லுநாசென்று பள்ளிக்கூடத்திலிருந்த புத்திரனைத் தோளிலெடுத்துக்
 கொண்டு வர மனவியாவாவாகக் கொண்டு ஸ்கானஞ்செய்வித்துக்கண்
 வனா கையிற்பொடுக்குப பாண் . நுகளை கதறுசெயது மகாவிடத்
 திபடசுல்லநாடனரும புத்திரனுட வைவிட திற சென்று வரீரவ
 ஞா நி சொன்னபடிசெயது சிசு கறி யமுதுக்காகாதென்று சந்த
 னைதாரென்றோ தாநி கையிறுகொடுக்கு மனாதனுயிடச்சொல்லிமற்
 றைய உதுப்பிவறாசுகளை அதுவ நசுறுபுடன் சகைத்து அன்ன
 முருசமைத்துக் கணவனுருக்குச் சொல்ல அவாமகிழ்ச்சு தென்று
 வயிற்றாழாபி நயப்பவன்ந த நிரவமுதக உள்ள வநம்படி பிராக
 திரசு அவா தெண்டா திருமா லிசைக் கொடுக்கருமினர் அவர்கள்
 வரீரவா திரிந நிரவர்களை ளினக்கி யன்னீதைத் தாககஞ்சு கொ
 ணைபினைமொருந் தெரிந்து அசுனகசில வீற்றிருக்கச்செயது அன்
 பு - ன ஆரகித்தா வரித்து திரவமுதா கை காம வகையெல்லா
 நொன சமுதுடன் கற்களை யெ ரேதரமாக கொண்டு வந்து படை
 க்கவென்றொன்று வரீரவாசுதி கூடவேயிட - அவ்வாறே பரிசுல
 மகாசுந்திர வமுதுபடை கக கொக்கி நாரொளபடி யுறுப்பெ
 ல்ல ஞ் சுவைசுந்திராவென்றனா கலைக்கறி கிருநமுதுக் குதவாசுன்
 னு நீககஞ்ஜெமென்ன அதுவும் நாமுணபசெய்வென்று வரீரவா சொ
 லல நாரொளபடை வநகதுகையில் தாதிபாரமுதேன் சமைத்தவைத்
 தேனென்று கொண்டு வந்து கொடுக்க அனதபும் படை ததுவுன்
 வரீரவாசுதி கொண்டனாகொக்கி நார சிவனடியார்களுட னுன்ப
 செயனி தாரிதே யுண்பதி லை பாசலால அடியரை யழைத்துக்கொ
 டி வரீரவாசுதிமென்ன விரிதென்ன செயரீவாமென்று மனமய
 காக வெ ரீபே தென்று யெககுகா னுறநால மனமவநுக்கி பயி
 ருநே தே கசா சுயாமி அடியரை யெககுகாசென்ன அடியேனு
 கில் விழுச்சயலிசல் னுண கோக்கி யானு மணிசெய்தே நென்றுயணி

ந்து நின்றவனாரோக்கி யும்மைப்போல விபூதியணிகின்றவர்க ளொருவருயில்லை யாதலால் நீரிருந் திண்ணலாமென்று வெண்காட்டுக் கைகையப்பார்க்கது வேறொருபர்க்குத் திருத்தொகுப டைத் திருப்பதி லெடுத்ததுப் பட்டையுமெல்ல அலுவலோடு உவர்ப்படைதலா ராரிணா காழுண்ணுதிருநகரல் வாரிசுவ ருண்ணொன்று முல்பு உண்ணத் தொட்டகதலுமராவ ஆதமாதததக கொருகர முண்பது ராள மீது முண்பவா நீர் குமுட்டியவனா லெ தழாமல் முண்ணுண்ணத் தொட்டகதலுமுற தெலையாறு தந்தநுளி நீர் புத்திரனைப் பெற்றிருநதால் உடனுண்ண வண்ணையழையுமென்றனா ராயனு ரவணிப்போது தவாத்தென்னலும வயிரவமுாததி யவனையுடன் வைத்துக்கொண்டே யமுதிண் தென்ன இத்தமகென்ன செயவோமென்று துரங்கேண்டு சென்று கட்டையினைபடி யழககப் பாமரிவனுடைய திருவருளால் பள்ளிக்குத் திறிவிருந்து ஓடிவருகிறவனபோல் வாத புத்திரனைத் தாமெடுத்ததுக் கொடுத்த வந்தையா மிருத்த சந்தோஷத்துடன் வாகைக்கொண்டு மனைக்குட் புருத்த முன்மே வயிரவமுாததி ஈனாதுவி க க ணுமைமால் உளவில்லாத தயங்கொண்டு பரிசுத்திலபாடசுத மரிய புதினாசகிபுகாணுது அச்சாவொண்டி வயிவமுாததி பெருக மை நகநுளினுரென்று புறாநில வகது தியாகுமபோது பா வக்யா சுபரிமணியா யென்னு நிவாகுநா ன் நிஷ்பவாகனத்திலேழைநீருளி அவாகள தம்மை யெப்போதுமதிக்கி த்துக்கொண்டிருக்கவுடன் கொணடெழுந்தருளினா.

ச ரி த் திர ச் சு ரு க் க ம்

முத்தியது.

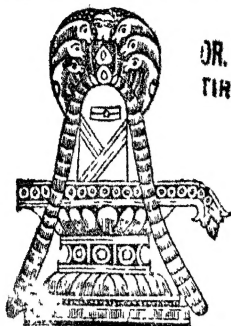

அகராதி:

கோத்தனம்.	பககம்.	விருத்தம்.	பககம்.
அருள்செய்வாய்	கக	அண்டர்கள்	கடு
அமுதளித்தலிவ் ரிங்	உக	அரும்பொனே	உக
அந்தமேதுமில்லா	உஎ	ஆறுதிங்க	கூடு
அருள்செய்குவீ	கக	ஆணபாவிச	கச
அழைத்திடுவீரென்	சுஉ	இத்தன்மை	கக
அடியவனோமனைக	சக	இப்படியுணாத்	கக
அப்பாவின்புகழ்	சஎ	உருகாட்டுஞ்செயல்	கக
ஆராரோவாராரிரோ	கக	உம்மைப்போல	சக
ஈசனேகைலை	ச-அ	உலகெலாமேதத	சு
எத்தனவித்தி	கூடு	கண்ணுதலிற்	உச
என்னசெய்வே	கஎ	காதனமனையார்	கஉ
ஏழைக்குகந்த	சகூ	சாலநன்று	உச
ஐயருக்கமுதனிக்க	ககூ	சிறைதகலகிசீ	சக
கருணாகரனே	சு	தண்டாத	உக
கணவிலேதா	கக	தனிவெண்வி	கூடு
சர்வஜீவதயாபரா	கூ	தூயிராற்	சச
சம்போபிஷ்டாரு	க	நறையிதழி	கக
சம்டோசிவசங்கரா	உஅ	நாமிவகுணப	கூடு
சந்திரஜடாதா	கூடு	நீராச்சடையா	உச
சிறதைகலக்	கக	பதுமமென்	கக
சோறுஞ்சிறுத்	கக	பரமரருளாற்	கூடு
செய்யமணியே	கூடு	பள்ளியினிற்	கக
தலைக்கறியெது	சகூ	பெண்ணெருத்தி	கக
தேடினாரெங்குந்	கஎ	பொய்யினேன	கக
தையலராகும்	கச	மடவரலை	உக
தொண்டனாக்	சஎ	மன்னவனே	கக
நாதாயிதுவெண்ண	கக	யாதுமரிய	உஎ
நீதிதானே	சஅ	வந்தணந்து	உஉ
பர்வதராஜ	சஉ	வள்ளலாரு	கக
மஞ்சனமாட்டி	கக	வந்துபுகுந்து	சக
மன்னுஞ்சிறுவ	கூடு		
மாதவத்துடைய	உக		
மாதவமேயருள்	உகூ		
மாதகல்லாள்	கக		
மாமாத்திராகள்	கூடு		
மின்னன்	உக		
வயிரவமூர்த்தி	உக		
வாரும்வாரும்	கக		
வாராயெனது	கச		
வையகமுய்யு	சச		

அகராதி

மூத்தம்.

MAHAMAHOPADHYAYA
DR. U.V. SWAMINATHA IYER LIBRARY,
TIRUVANMIYUR 4: MADRAS-41

சுவாமியர்,

திருச்சிறநம்பலம்.

சிறுத்தொண்டநாயனார்

சரித்திரக்கீர்த்தவண.

விருத்தம்.

உருநாட்டுஞ்செயல்நாம லெயிர விரிவொழிசொடீ
வருநாட்ட சுகந்தநிலையாழ் கரு பட்ட மாற்ற
கருநாட்ட கடை செயல் மொழி நெடு தெய்த
திருநாட்டுவெணவாட்குத் தெய்வநாட்டக ருபாரும்

கிதவணம்-திராகம்-மொச நாயன்-முறி

பலவளி.

சொருநுசிறுகதொண்டா சரித்திரம்
செய்கிடகே பவாக கறுவாவு வுபதநுரம
சுணங்கள்.

நீராநேனி சிமலனுந்-முயனா

நேடிபுடகடி மகாநாடாடி-முயன்ந்த

(சொ)

செவ்வமதாடித்-செவ்வாழ்வி

செயர்நவயிரவழ் காயதிரி மைந்

(சொ)

102 சிறுத்தொண்டநாயனார்சரித்திரக்கீர்த்தனை.

தன்முனைத்தாதி தனயனாரோடுந்
தர்ண்டவானுளாற் சாயுகுசியமேவிய

(சீரா)

நெண்டிச்சிறுது,

சீருலகோரெவரும்	புகழ்
திருச்செனகாட்டங்குடித் தலமதனிச்	
மாமாதிராகளெனனு	மாரில
மறையவராகவே வவதரித்துப்	
பரஞ்சோதியானெனவே	பிசு
பண்புடனேதிரு நாமமுற்று	
குலத்துக்குரியபடி	யவர்
கோதரவேயாயுள் வேதமுதல்	
தனாவேதமோடனேத்தும	விழைவிற்
றக்கபடியே யுணராதவராய்ச	
சோழனரணமனையில	மருதிரித்
தொழிலதுபெற்றுச் சிவானந்தமாய்	
அரனடியார்களுக்கே	நீத
மமுதளிகுகூகிதி யுள்ளவராய	
இருக்குமநாளைபிணி	றன்
ளிறைபொருட்டாயவட தேசத்தின்மேற்	
சேனையுடன்சென்று	அவண்
செவியுமரசரோடமர்புரிந்து	
வெற்றியடைந்தவருக்	குற்ற
வேண்கிதிகடனவைவசமாய்ப்	
பெற்றேதிருப்புகையில	முரசுப்
பேரொலிகேட்டு மகிழ்தரசன்	
பத்தியுடனெதிரி	சென்று
பரிவோடவரை யழைக்கதவந்தே	
பற்றுமுள்ளமருதிரிகளா	விவர்
பாதவருஞ்சுவ நேசமதும்	
அறிந்தேனபகிழ்ந்து	மிரு
வசுபுள்ளவனும் பொருளளித்துச்	
சுவதகின்பணிதனிற்	ருக்கள்
சென்றிருமன்று விடைகொடுத்தார	

MAHAMAHOPADHYAYA
DR. U.V. SWAMINATHA IYER LIBRA
TIRUVANNIYUR & MADRAS

சிறுத்தொண்டநாயனார்.

சரித்திரக்கீர்த்தனை.

விநாயகாகாப்பு

வெண்பா.

சொராபுலியிற் சிறுத்தொண்டனார்புகழைப்
பொருங்கீர்த்தனமாய் பேசுதற்கிங்-கோருந்
தந்தி முகதெந்நைச் சதங்கையணிபொற்பதத்தைச்
சிறுதையிற்சிறித்த தேத்துவாம்

பரசிவவணக்கம்.

இராகம்-கௌரீமனோகரம்-தாளம்-ஆதி.

கண்ணிகள்.

சம்போபிக்ஷாடன - சர்வஜீவகாரண

சம்போபிக்ஷாடன

கம்பினேற்குள்ளுயும் நாகனேவதிதனே

அரம்பிகைவினோதனே ஆலமுண்டலீலகண்ட. (ரம்)

வெண்விடைமேல்வரும் வேதவேதாந்தனே

மண்புகழ்மித்தாந்தனே மன்றுளரடி தொன்றைகூடி- (ரம்)

பரையொருபுகனே பரிமதிமோகனே

மறைசொல்லுமனேகனே மாசிலாத காசினாத. (ரம்)

தருணமிதை நே தயாபாருக்குபாசரா

அருணாசலனேதநீடும ஆகியான் சோதினோன

(சும)

உமை, வள்வணக்கம்.

நீரணிவேண்டியாருங்குமுது நிதமளிதநீசியதியென்னுஞ்
சேரணிதேநற்கதியைப்பெற்ற சிறுத்தொண்டாபுரநைநாசியன் த
காணிகவானிலுரைகவேலருளுஞ் சயார்க்கனியமாதிேவி
பூரணியிமல்பெரிபநாயகியின பொறபதநிறைநடுவியுழ்த்துவமே.

சுப்பிரமணியா வணக்கம்.

எழுசோகசுழிநெடிவடி அசிரியன்ருத்தம்.

அகியாஹ்சிவசுநி னுகல்விழிபதனில

அறுபொழியாகவொழிசக

சோதினோனெவ நிந்ககணைக்ககர

சுந்தரிடாலபுணை

நீதியேமேலோ நுளதநீனிற்றேன்று

நிம்மலானந்தமெப்பபொந்ளோ

போதியா சேனைப பேசுவேவெனக்குப்

பூரணநூனகேசரனே.

சுடியாலணக்கம்.

என்சே கசுழிவொடிவடி அநிரிடவீருத்தம்
மன்னகடமோட ருளபதியைச சே நகோசிலா

மாநிலசநிலுதைதறிட வேவப்பருகுஞ்

சங்கரனைச்சநனுவிட்ட சுந்தரமுருகு

சமமந்தருடனவாக்குருகசும

பொங்குதுவ் குருழல்கைப புரக்கவல்ல

புண்ணியாற் றருண்ட நுகருஞ் சேகநீழாறும்

நகராதனைக்கடபிமிந் வாவவிலோடு

நாடுவேனடிக்கைககொண்டாடுவேனே

அ) வைபடக்கம்.

வேலைசுரிஞ்ஞாலமதிந விளகஞ்ஞாசவவைணவருஞ்

சாலகணாநகரலவொருந்ததேகனிகருமரியகிற

பலாமதகைமொழிகேட்டுப பாகோடமுதநகலத்துற

போலகெனதுபுன்சொலலும புருமென்றகையிற்றுணர்த்தேனே.

சிறுத்தொண்டநாயனார்சரித்திரக்கீர்த்தனை மரு

கீர்த்தனம்-இ-ம்-செஞ்சுருட்டி-அடதாளம்-MAHAMAHOPADHYA

பல்லவி.

DR. U.V. SWAMINATHA IYER

ஐயநூக்கரமுதலாதிபதி

THIRUVANMIYUR : MA

வழைத்திடுமெ ஸ்வாமி யென்றனன்மாறு

சரணங்கள்.

சைவமாதவருக்கனுசூலா

சாசிபாமெனக்குகட்டுமீசிலா

(ஐய)

கொன்றாடியருளியபூவே

கொந்திலாதநாணெசெய்யும்பத்தாவே

(ஐய)

ஆளுவெனநேவடியனாராடி

வழைபுடன்புறம்பென்காதேடி

(ஐய)

வரணம்.

இப்படியுணர்தக மொழியதைக்கேட்ட சிறுத்தொண்டர் மிகவாஸ
லோடு புறஞ்சென்று அடியாடகளைக்கண்டு பணிரதழைத்து வந்தார்

இ-ம்-மே-ரூ-கண்ணிகள்.

கொந்திலாதமனைடாளுநாயுமநே கொற்றவர்புறம்பேசி

காதலோடுவடியாரகளைக்கண்டே கனிவுடனழைத்துவந்தார்

தாதியோடுதன்மனையெதிரிறைஞ்சியே தண்புனைகொண்டேத்தப்

பேரதினேருநிருபபதமதையனபாகுப் புசிதரும்விளக்கினாரம்

பாதிமாமதியைசூடியபததரிந் பதமிசைமலாதுவி

ஆகியேயநேயெனத்துபமு மன்புடன்காட்டினபின்

நீதியோடுவென்னமளித்திடப்புகித்தவா நீழிவாழியென்று

ஐதியேசெலத்தொழுதுதன்னிலலொடு வுண்டவாஹிற்றிருந்தார்.

பொதுவிருத்தம்.

அண்டர்தேவுக்கடியருக்கண்ண

மளிப்பதேககமெனவாழந்

தொண்டர்கட்குட்சிறுத்தொண்டர்தம்பெருமையிச்

சொல்லுவோமென்றனவெண்ணங்

கி. ௨௭ சிறுத்தொண்டநாயனார் சரித்திரக்கீர்த்தனை

கொண்டு செங்கதிரோன் லிறைவினிற்றனது
குதிரையைத் தூண்டி மேற்றிசையைக்
கண்டவன்போலக் குதிரைதனன்புவியிற்
கடுக்கேயெயிருளது செறிய

வசனம்.

கதிரான் மேற்றிசையிற் சென்றபின் புவண்மனைத்து மஞ்ஞானி
கணது யிதயமபோன்ற கோடாந்தகாமராகிய விருட் செறிந்தமையர
லன்றிரவிற் சிறுத்தொண்டர் தன்மனைவி மக்களோடும் போஜனஞ்
செய்து தாம்பூலங்கரித்துப் பள்ளியனாசோந்து சயனித்துச் சூரியனு
தயிப்பதற்குமுன் றுயினிங்கி ஸ்நானஞ்செய்து பூசைமுடித்தவனென,
மூந்தருளி யிருக்குங் கணபதிசனாத னுதிக்கின்றார்.

கீர்த்தனம்-இராகம்-பியரகு-தாளம்-ஆதி.

பல்லவி-

அருள் செய்வாய் அடிமையைக்காத்
தருள் செய்வாய்

அறுபல்லவி.

ம்குமலர்ச்செர்குமலான் மகிழுங்கண்ப தீசர்! (அரு).

சரணங்கள்.

எய்தும்வினையைப்போக்க வெனக்குநீசொந்தம்
யென்போலடியருனக் கெங்குமனந்தம் (அரு)

பரமேயென்மனமேர்நின் பணீசெய்யவுன்றி
பாழங்குட்கூழ்பாதையாற் பரிந்தென்னகொண்டு (அரு)

கவலையொழியச்சற்றே கடைக்கண்பார்கோனே
கனலிடைப்புழுவெனக் கலங்குகின்றேனே (அரு)

உற்றதுரைத்துமுன்றனுளமென்னகல்லா
வுன்பதமன்றிவேறென் றுன்னேனோசொல்லா (அரு)

அறுமூன்றிருதோளனை யழுத்தியதாளா
வன்பனருனாசலனுக் கருளுந்தாளா (அரு)

விருத்தம்.

மன்னவனை விடைகொண்டு தம்பதியின் வந்தடைந்து
பன்னுபுகழ்பாரூசோதியார் தாமும்பனிமதிவாழ்
சென்னியனாக்கணபதிச்சரத்திறைஞ்சித் திருத்தொண்டி
முன்னையிலமைமில்வழுவிா முறையின்பிற்செய்கின்றார்.
சிந்து.

அன்றுமுதலளவாய்	பின்னு
மதிகவிருப்பம் துள்ளவராய்	
வெண்காட்டுககையெனு	மனை
வேல்விழியானாட நிலலமது	
வழுவாமலேநடத்தி	சிதம்
வடியரைத்தெடி யமுதனித்து	
தொண்டர்களாவிரை	சிறுக்
தொண்டொனவரிய ரெயருப்பெற்று	
பரமசிவத்தருளாற	றிங்கள்
பத்ததனிற்சீ ராளனென்னும்	
புத்திரனைப்பயின்று	வெரு
போதரவாக வளாததவரும்	
ஐந்தாமவயதமளிற்	கல்வி
யன்யுடையேவவற் கோதிவைக்கப்	
பள்ளியதனில்வைத்தசு	சிவ
பத்தியுடனவாவாழந்சிருந்தார்-	

விருத்தம்.

நறையிதழித்திருமுடியா ரடியானாடோறு
முறைமையிலிறிருவமுது முன்னுட்டிப்பின்னுண்ணு
நிறையுடையபெருவிருப்பா நியதியாகக்கொளஞர்
துறைவழுவாவகையொழுநர் தூயதொழிற்றலென்றார்-

வசனம்.

இவ்விதமாய்த் தனதரசனிடத்தி லளவற்ற நிதியோடு விடைபெ
ற்றுக் திருச்செங்காட்டகருடியிற் கணபதிச்சரத்தை யணந்து அவ
னெழுந்தருளி யிருக்கும் ஸீகணதிசரையும் மலர்க்குழல் நாயகியா
ரையும் பணிந்து நாடோறும் பரமசிவத்தினது அடியார்களைத்தேடி
மிகப்ரிதியோடமு தனித்துத் தான்பின்னுண்ணும் நியதியையுடைய
சிறுத்தொண்ட ரோடாள் தன்மனைவியைப் பார்த்து ஓ. சரோமம்

மிக சிறுத்தொண்டநாயனார் சரித்திரக்கீர்த்தனை.

கமது கர்மானுபவ நீங்குமபொருட்டு மன்னுயிரைக் தன்னுயிர்போ
 னோக்கிக் தானமாதிரவிரதமெனனு மிவ்வகளின் விருப்புமறு நடங்
 தா வன்றி பவம நீங்காது யென்பதற்கு உதாயனார்.

வைவல்லிய விருத்தம்.

ஆனபாவிகளடைவனநரகங்க ளவசியமாளுந்
 தானம் ஓரவிரதமோகங்களாந் தவநுமென்பதபொய்யோ
 யினமாமபலஜன்மசஞ்சிதவினை யெததனையானு னார்
 ஞானமாகவல்லுகடுமெனுமறைமொழி நமபிஞ்சுவீடுணடே.

ஏன. இகனைக்காட்டி யின்றுமுத லடியார்களுக்கு விநீசனமா
 யமுதநளிக்கவேண்டு மாதலாற ஸீவரமாயச சமைப்பா யென்று மொ
 ழிந்தார்.

சுவாயி.

தையலராகும் வெண்காட்டுநகையு
 தயவுடன் மஞ்சன மாடியின்
 ஐயனைப்போற்றிப்-பணிக்-காபிநிகொண்
 டகததைமெழுதி-யநகரிககா
 வைவகமுயபுமடி யாரிசு
 வமுதி வேகாஸ பாரிசு
 வெயயவடிசி-லொடு பாரிசு
 வேணதுகொண்டே சமைத்தனளாம்,
 மைந்தியாளு படிநீர்நீர்
 மதிருக்கெனவெண் பொருளாது
 கையதுகூப்பிக-கடவுளோயெய்
 கருதிக்கணவனுக் கொழுந்தார்.

வாணர்.

தொண்டாது பத்தினிபாசிய வெண்காட்டுநகையர் சுட்சுனை
 யோடுகூடியபதாரத வரைவறம வடிவிலுதல் யாவுந் சாம
 த்து முடிந்தபின்னா ஸ்ரீமதாசன மதிநுதற் கொடியாரிநது
 கடவுளைத் துதித்துத் தனது சமைப்பா பணியு கூறுவாள்.

சிறுத்தொண்டநாயனார்சரித்திரக்கீர்த்தனை முனை

வசனம்.

கடவுளைத்தித்தித் தனிதில்லுக்கு வருவதற்குள் மனையாளாகிய வெண்காட்டு நனைச சமையல முகலிய யாவுமுடித்துக் கணவனாத் தாதியர்ராகிய சந்தன நனைகையோடு மெதிர்பார்த்திருந்து வருதலைகண்டு மனமகிழந தெதிரசென்று பணிந்து யெனதாருயி நகேவெ இதுபரியத மடியாரக ளொருவையுங் காணுமையாதறே யுயழைத்துவாரு மென்று கூறியதைக் கேட்ட தொண்டா தேடுவார்,

சீர்த்தனம்-இ ம-தாபா தாளம் ருபகம்.

பல்லவி.

தேடினா

கேடுந

தேடினார்

சரணங்கள்

ஆடியபாதாடியாணிந்தனா	ல்
வாயுமிகவும் வயவசூட்சுமத்தொனா	தேடி
அவபாகாவாழ மகத்திறுக்கை நுறா	ல்
அன்பமடைந்த துருந்நெழுவு மதாண்டி	தேடி
பாழ்பிரைதலகைப் பாகாக்காணா	ல்
ஒதியநற ஸ்ரெங்குநிறுத்தொண்டா	தேடி
தொண்டறமணிந்தொங்குழாமடைக்காணா	ல்
நின்றைக்கென்செயவேமென் நெய்க்கென்றுத்தொண்டர்	

வசனம்.

இவ்விதமெங்குந்தேடியுங்காணாது கணபதிச்சகமனைந்தவ னொழுந்தருளியிருக்குக கடவுளைப் பணிந்து யென்செயவே னெனக்கூறுவார்.

சீர்த்தனம்-இ-இ-தேசகதேடி-தாளம்-ஆதி.

கணவரிகள்.

என்னசெய்வேனீசா வெந்நசென்காட்டுவா சா
சுனனுலன்பா நேசா வழரசெயுஞ்சாஸா சா-ளன்

சீஅ சிறுத்தொண்டநாயனார்சரித்திரக்கீர்த்தனை .

இன்னஞ்செய்யிற்கூது வினிவிடுதேது
துணுப்புவிமீது தொண்டனாக்காணுது-என்

கனவுகண்ட லுமன் கருத்ததுபோலாமென்
மனமகிழ்ந்துலுமன் பதிததமாயையாமன்-என்

ஆலமுண்டபூவே யமரர்தேடுங்காவே
நீலகண்டதேவே நீராமலாவென் கோவே-என்

கருணைசெய்யுந்தியாகா கவலையுறப்பாகா-என்
அருணாசலனேகா தகமகிழ்வைபோகா-என்

வசனம்.

தொண்டர் மறுபடியும் கடவுளைப்பர்த்துப் பாடியேனாகிய வெ
ன்மீது யிதத்தை வாமமாமோ வுமக்கிது நீதியோவெனக் கேட்பார்

கோத்தனம்-இ-ம-அமீர்கல்யாணி-தாளம்-மிஸ்ரம்:

பல்லவி.

நீதிதானே சொலையா நெஞ்சமென்ன நிலையா

அதுபலலவி

ஆதியேவென்றோதும் அடியனாக்காவாதும நீதி

சரணங்கள்

முத்தர்பணிநாதா முற்றுமென்மேல் வாதா
சித்தமிரங்காதா செவியதுகேளாத

நீதி

வஞ்சமுன்க்கேது வாயிருந்தும்பேசாது
சஞ்சமென்போமீது தடைசொலத்தகாது

நீதி

அடிமையென்னதுலையா வாளவென்றால்லையா
படிமிசைநீநிலையா பார்க்கவுங்கண்ணிலையா

நீதி

தருணமிதுபூவே தயைபுரியுங்காவே
அருணாசலன்கோவே யகமகிழ்ந்தேவே

நீதி

சிறுத்தொண்டநாயனார்சரித்திராக்கீர்த்தனை 105

வசனம்.

சிறுத்தொண்டரிவீலித மோலமிட்டுச் சர்வஜீவ தயாரா சம்போ
சங்கரா நாயினுங்கடையேனாகிய வெனது முறை நினது பதமறியா
தென்னோ சகலபுவன காததாவாகிய நீயென்னைக்கண்பாராவிடி. லிவ்
வேழை யுய்யுமவா நெவ்விதமென்பதற் றுதாரணம்.

தாயுமானவ சநுனிசெய்த

ஆசிரியளிருத்தம்.

பொய்யிசேன்புலையினேன் கொலையினே னின்னருள்
புலப்படவறிதுகிலையாப்
புனமையென்கலலாத துணையோ னன்மைபோற
பொருளலாப்பொருளைகாடும
வெய்யனேன் வெருளியேன வெறியனேன் சிறியனேன்
வ்ளையிலே னென்மென னேரீ
விட்டுவிடகினைவையெற்றட்டழிவதல்லாது
வேறுகதி யுபுதுபுதலாய
துய்யு'ன மெய்யனையுயிரினுகருபிரான
துணைவனேயிணையொன்றிகாத்
துரியனே துரியமுக்கொணுவதீதனே
சுருதிமுடிமிதிருநத
வையனேவப்பனையெனமறிஞரறிவைவிட்
டகலாதகருணைவடிவே
வண்டபகிரண்டமு மடக்கவொருகிறைவாகி
பாணநதமாணபரமே

வசனம்.

என்க்காட்டி மிகவயர் வுற்றகாலையில் பரமசிவம் கருணைகூர்ந்து
யிகரது அன்பைப் புலப்படுத்தும் பொருட்டுக்கலைநையவிட்டெழு
நதருளினார்.

விருத்தம்.

இத்தன்மைசி பூகாளிவா
ந்ருகதொண்டிருக்கையிலே

உடு சிறுத்தொண்ட நாயனார் சரித்திரக்கீர்த்தனை.

பத்தத்திருவடியிணைக்கீழ்

சென்றனையவவருடைய

மெய்ததன்மையன || நகர

சுருளுதற் குண்டையவாதார

சித்தமங்கழவடிய வராயத

திருமலைகின்றனைகின்ற ||.

கீர்த்தனை இ-ய-கௌலிபந்து-அட-நாராசாட்டி.

பலலவி.

னவாவழாததிபோல் வடிவமாகி வருகிறது

அதுபலலவி.

கைலையக்கிரி யுறையுள்ள

காலகாலனெனுஞ் சுவைகள்

(பலல)

னபகர்.

அங்கமுழுதுக நீயுடைய குவினெனவடி

யதிபகரகதுவருஞ் சுவைமுஞ்சுவரு தம

எவருமூரணமாகின்றாதவநதம உய

மெளியாமிடியனையகதமவந்தபரகாத

மங்கமலர்குமுலாள்சமேதன்

மதிமுதிருசசெனகாட்டவகுடிவாழ்ந்தவன்

(வை.)

ஆலகாலவிடத்தையருந்துஞ்செவ்வையன்-சகி

யாதவற்குநலலருள புநருசசாயன்

கோலமதகரியுர்மனங்கதிருதேயன்-கொடுங்

கோதிலடியர்கள்பவமொழிக்குமுபாயன்

ஞாலமதிவெயிள்மூன்றுமெரித்தவன்

நாடிவந்தமமுமானைத் தரித்தவன்

(வை.)

சிறுத்தொண்டநாயனார்சரித்திரக்கீர்த்தனை. உக்

கத்திந்குணமாய் நிறைந்திடுசோதி சொலுஞ்
கருதிமுடியதின்தீந் ந: மிமிஆதி
எததலதவரும் பணிகதிநீதி வெழி
விவனகைமன்முடியமூர்த விறுத்திமனாதி
நாணசலனாக கருன்பதி
பர்கள் பணிகொள்பகப்பதி (வைர.)

விருத்தம்.

தண்டாதவொருவேய் கைப்பசியுடையார்
தமைப்பேரலக
கண்டானாசசிறுத்தொண்டம் மனைமீனவிக்க
கடிதனைகது
தொண்டனாககெநநாருந்
சோரனிகருந் தொண்டார்
வண்டனாருநதாளினா
மனைகருளளாமோவென்ன

வசனம்,

சச்சிதானந்த சின்மயஸ்வரூபமாகிய பாமசிவம கருணைகூர்ந்து
கூழிலையவிட்டெழுந்தருளி வைரவ வேடத்துக்குரிய சின்னங்களோ
நெதிரொச்செங்காட்டவருடி வீதியினின்று அவணதனக்கெதிர்ப்பட்ட
வர்களைப்பார்த்தது மிகப்பசியுடையவர்போல அப்பா இவ்வூரிறொண்
டாகருக் கன்மமனிக்குஞ் சிறுத்தொண்டர் மனை யெங்கனமெனறு
வினவி யறிந்துகொளப்பர்போ லறிவிபைபிற்சொர்த தொண்டரி
ன தகத்தின் மலையாயிடு னின்று அமுதளிப்பாருளரோ வெனக்கூ
துவார்.

ஆறந்தக்களிப்பு.

அமுதளித்திடுவா நிற்குளரோ கல்ல
ஆண்டியாருமெனக்கு வேண்டியபடியே

அமு

உஉ சிறுத்தொண்டநாயனார்சரித்திரக்கீர்த்தனை.

பத்தர்க்குமேலான பத்தன் கிட்டிப்
பாவுமடியாக்கருள் பாடிக்குழந்தன்
எத்திசையுந்திரியும் பித்தன் பெனக்
கின்புறவன்னமளிப்போன்புர சித்தன்

அமு.

உத்தரதேசமெந்நாடு கையி
லுறறதோருள்தலைண்டை மோடு
நித்தினைகொளிட னுகமிகாடு இர்த்
நொமையழிந்,1வனே யடைவதுவிடு

அமு.

தொண்ட்ரொருவருநிக்நிலையா மிசுத்
தோனுமபசுகருகவாச சோரென்னமலையா
கண்டவாக்கென்பதி துலையர் வென்மேம்
காதல்கெண்டவாக் கிந்தலுரொன்னநிலையா

அமு.

விருதரம்.

வந்தனைநதுவினையா
மாதவரேயாபெனமு
சுத்தனமாரதையலார
முன்வந்துதான்வணங்கி
பந்தமில்சீரடியாநாததேடி
யவாபுறததனைந்தார்
யெந்தமையா னுடையவரேயுகத்து
ளெழுந்தருளுமென

வசனம்.

இப்படி வினவிய வரைவழித்தியின் மொழியைக்கேட்டுச் சந்தனைனை பென்னுந் தாடி யோடிவந்து பணிந்து யெம்மை யாட்கொள்ளவந்த மணிமீய தொண்டனார் அடியார்களைத் தேடும்பொருட்டே புறஞ்சென்றார் தாவகளதையசெய்து மனைக்கு ளெழுந்தருளுமென மொழிந்ததற்கு வரைவா கூறுவாரா.

சிறுத்தொண்டநாயனார் சரித்திரக்கீர்த்தனை. ௨௩

விருத்தம்.

ஊடவாலைமுகனோகதி
மாதரார் தாமிருந்த
விடவகையிற்றனிப்புருதோ
மென்றருளவதுகேடடு
விடவதல்வார்போலிருந்தாரென்
விளவினிதைத்துநனைக்
கடனுடையதிருவெண்காட்டம்மை
கூடைததலையெய்தி

வசனம்

வைரவமூர்த்தியாகிய வடியார் சந்தன நக்கையைப்பார்த்து ஓ
மாதே புருஷானில்லாதகிட்டில் யாங்கள் தளிப்புக்கோமென்று மொ
ழிந்துச் செல்பவார்போலிஹதை யாமகனைகண்டு மிகத்தீவிரமாய்
வெண்காட்டி நக்கையிடஞ் சென்றறிவிக்க வம்மாத வந்துபுணிகது
மாதவரேயெழுந்தருளுமெனப் புகலுவாரா.

— ஸ்வணி-கண்ணிகள்.

மாதவத்துடையதபோதனாரேநீ
மனைகருள்ளெழுந்தருளுக
மாசிலாதவிடையிசெனமககனித்த
மனியேயெழுந்தருளும்

அடியனாததேடியன்பருஞ்சென்ற
ரருளேயெழுந்தருளும்
படியுளாரேததுமபரிமபககருளும்
வையவரேயெழுந்தருளும்

நொடியினீல்வருவார்தடையிராதெங்கள்
நீநான் பேயெழுந்தருளும்
வடிம்தில்லாப்பொருளெமகக்னித்த
வளமேயெழுந்தருளும்

உச சிறுத்தொண்டநாயனார்சரித்திரக்கீர்த்தனை.

வேண்டுமவைகள் புடன்னிப்போம்
விண்ணெழுத்துநூல்
நாண்டவனார்மகிழ்ந்தெமக்கருள்புரிந்த
தனியேயெழுந்தருளும்

விருத்தம்,

கண்ணுதலிற்காட்டாதார்
கணபதிச்சரத்தின்கண்
வண்ணமலராத்தியின்கீழிருக்கின்றோ
மற்றவர்கா
கண்ணினானாமிருந்த
பரிசுடைப்பிடுவென்றருளி
யண்ணலார்கிருவாததி
யனைந்தருளியமர்ந்திருந்தார்,

வசனம்.

நெற்றிக்கண்ணை மனாத்து வைரவழர்த்தமாய் லந்தருளிய வடி
யரம்மங்கையி னன்புக்கருமகிழ்ந்த ஓமாதூநல்லாய் யாம் கணபதிச்
சரத்திற் திருவாத்தியின்க ளிருக்கின்றோம் உமதுபத்த ரீங்கடைந்த
காலி டுதுடைப்பாயாக வெனமொழிந் தெழிந்தருளித் திருவாத்தியின்
கீழமர்ந்திருந்தார்.

விருத்தம்

நீராரசடையான்படியானா
தேடியெங்குக்காணாது
போர்தவத்துசிறுத்தொண்டர்மீண்டுந்
செல்வமனையெய்தி
யாராவின் பமனைவியாற்கியப்பி
யழிவெய்திடவவரும்
பாராதரிக்குந்திருவேடத்தொருவாவந்த
படிபகாந்தார்.

சிறுத்தொண்டநாயனார்சீத்திராக் கோத்தனை உரு

* வசனம்.

கங்கைவிவரிப னைபொருள் யெனருநீதிராநுது தளர்ந்து
பனைநிலவந்து பாஞ்சிநீயாநிபுராநுமருமெ லெனது நதநாபசார
வைபபணிந்து வேத வேத நதநுஞ்சிய யெனது நதநாபசார
கோவாநீதிராநுது பாஞ்சிநீயாநிபுராநுமருமெ லெனது நதநாபசார
உலயியாபுநாநியாவந்து நதநுஞ்சிய யெனது நதநாபசார
செனருநீதிராநுது பாஞ்சிநீயாநிபுராநுமருமெ லெனது நதநாபசார
பரசிவநகடி யனாகநனயி நதநுஞ்சிய யெனது நதநாபசார
வமே அருளசெய்ய வேண்டிமெனதுநதநாபசார.

— — — — —

வினா

கீர்த்தன-இ-ம-உரு சீதானம்-ருபகம்.

கணவன்.

மாகுமே யானசெய்ய மருமரு மனமழிந்து
வநவீரவருவீரக ருமரு மருமரு
வானசெய்ய மருமரு மருமரு மருமரு

மாதவன்

— — — — —

வினா.

கீர்த்தன-ம-இ-ம் தனாசீ-தானம்-ருபகம்.

கணவன்.

ஏதோலெனைக்கிடீ மருமருமருமருமருமரு
மேலா தேலா தனாசீதானம் பா - வெனக்கிட
வேலாகோலா தனாசீதானம் பா

வினா.

கீர்த்தனம்-இ-ம-ரு சீதானம்-ருபகம்.

கணவன்.

தானையேதனானினிடப்பாடி மருமருமருமருமருமரு - மருமருமருமருமரு
தருவீரநருவீரதான. செனாசீதானம்மருமரு
தானா தனாசீதானம்மருமருமருமருமருமரு
மருமருமருமருமருமருமருமரு

உள் . சிறுத்தொண்டநாயனார் சரித்திரக்கீர்த்தனை

விடை. *

கீர்த்தனம்-இ-ம-தஞ்சரி-தாளம்-ரூபகம்

கண்ணனிகள்.

உத்தரபூமியி னுற்றபடி செலவேன்

சித்தமுண்டோசெலாயப பா - செப்பியபடி.

சித்தமுண்டோசெலாயப் பா

கீர்த்தனம்-இ-ம்-உசேனீ-காளம்-ரூபகம்.

கண்ணிகள்.

வகையதையெனக்குறையுமெதை மே-வழத்தம்போல

வடக்கு வரையக்கு அடியேன்மெவ்வணமும

வாநாநீதா வேதாவருளியவெநத ன

மாநவமே.

விடை.

கீர்த்தனம்-இ-ம-தஞ்சரி-தாளம்-ரூபகம்,

கண்ணிகள்.

மாதமுவிருநில் மன்னுமபசுககரி

பே தவுண்ணுநாளினு வே - புரிசுனே

பே தவுண்ணுநாளினு வே

விருத்தம்.

சாலநன்றுமுன்னியுமுடையேன்

ருழுவிகெனக்கலை

ஆலமுண்டாரனபநாமக்

சமுதாமபசுதாளினினைதென

யேவவநஞ்செடபபெரறால்

யான்போய்புதுகடிதம்மனாக்

காலநதபபடேவவருவானுமொழிந்து

கெடுதொடா.

வசனம்.

இப்படியானாத வவாரொடா மாதது மிசுநீறு கங்கன்கினிய
வினையாவு முடையான ஆன எதெகடனை வையனுக்கடிமையாதி
யவுமக் கென்னபசு முண்ணுமே வவாரொடா செபதாலவ்விதமனை
ததுக காலநத முககாது வறுகெனென தெ முகநின்றா,

சிறுத்தொண்டநாயனார் சரித்திரக்கீர்த்தனை. உள

விருத்தம்.

MAHAMAHOPADHYAYA

யரதமரீய்தில்லை'யினி

DR. U.V. SWAMINATHA IYER LIE

பிண்டவநுளிச்செய்யுமென

TRUVANMIYUR : : MADRAS

பேதன்ருனு வெந்நகுடிக்க

கல்லிசுறுவனொருநாள்உள்ள

நாஸ்தயநிபர்த்தாயபிஷக்ரபபொருதம்

தம்மின் மன பூவகேத

யேகமின்றியதைத்தவிர்ப்பாமிட்டுண்ப

தென்மொழிபகர்த.

ಮುಕ್ತವಾದಿ.

வாதுங்குதையில்லை அந்நிசெய்யும்படி சொல்லியமொழி
பைக்கேட்டு அபாரொண் டெய்யுறா வடிகாப்போற சொல்லு
கின்றேன் ஒருசுயுக் கொள்வன்கடா லுந் தவ நளவனாகவும் அ
வயவப்படுகிலைக வபயிள்ளைபை மனசாரிட்டு தாபிழாக
வுந் தகாடாண்ட கழுகதா ிந் தந்நெய்ச்சேய்க்கு கல்லெய்யு
மல சன்மந் தளிப்புறாந் தவபபுய்யுதவ ன்ளவியமனபுகழ்ந்ந்

இராகம் - சரீர்தா

கனம் வாசி கனா .

அத்தமேதுமில்லா னாளவந்தவெங்

எத்தியோபியாச் சோதனையே

அடிபடேற்குமென்ன வநுமையோவென்று

வாடினா பண பாடினா.

என்னைதேயுமெனக்குச் சொங்கமானதுண்டென்

தேசியமயிகப் போதறியே

எனியுணர்ந்த விடையாடலாளு மென்னவவ

சேஷிணு நிவா மேஷிணுர்.

உது சிறுத்தொண்டநாயனார் சரீர்தந்தரக்கர்த்தனை.

வசனம்.

தொண் டீவைவரைப்பார்த்து யெம்மைபாட்கொள்ளவர் தசை
நியய'து. (சுறைநிலை) தாகுகள் ஒரு பியபண்ண நியபேனையா
வேலுமெனக் கச்சொந்தமாகவேருநகலுறது தீவரீமா யாகபோ
யமமந்து வருகளைமேன லீடை கொடுமெனது வினவிப் பெற்றவா
யக் கடவுளாதது திகளென்றார்.

கீர்த்தனம்-இ-ம்-பிராகு-தானம்-ஆதி.

பல்லவி-

சம்போகிவசனகரா - சாதிசசேகராஹரா

சரணவகளை.

அமுபுவி யாத்தி யமாலததாதி
நம்பினேனேயத்தி நற்சைகாட்டுமரீதி

சம்போ

மகளவாரா மலைகந்தோ
துவெண்ணை விஸ்வ சா துமேட்டணபதிசா

சம்போ

சரீப்பாரண சதுவேதாரண
இப்பாரணசெய்யுதே நழமேற்கருள்காரண

சம்போ

தருணமிசையா தாரா . செப்பா
கருணைசெய்வாடகாயறகு காலதாழ்காதவர்கு

சம்போ.

வசனம்,

தொண்டர் க வுள் ளோடு மஹ மே சம்போகங்கரா சர்
வஜீவ நயாபரா பரபிரேஸ் தற்காது திருவருட் கடலாயின நிகத
ருணதில் வந்த வடியாந்து கோன்றி னேறும்படி க கருணைசெய்யா
நருபபது கீதமல்லவே யென்பதற குதாரணம்.

சிறுத்தொண்டநாயுர்சரித்திரக்கீர்த்தனை உரை

தாயுமானவர்.

அருள்பொன்னே மணியேயென்னென்பெ யெனபான
வறிவேயெனநிவினாறு
மாணாதவெள்ளமே பெண்டென்று பாடினே
ஞடிலேஞடிகாடி
விரும்பியேகூவினே னுலகினேனலத்தினேன்
மெய்சிவிர்த்திருக்கைபடி
விண்மாரியென வெனீநகண்மாரிபெய்யவே
வேசற்றயாந்தேனியா
னிரும்புகேரெஞ்சுக்களவஞ்ஞவமுனை
யிலைவிட்டுநின்றதுண்டே
வென்றுநீயன்றுகாணுன்னடிமையல்லவோ
யாதேனுமறியாவெறுந
தாரும்பனென்னினுநகைக்கிடுதனீதியே
தொண்டரொடுகூடங்கண்டாய்
சுத்தநிறகுணமானபரதெய்வமேபரஞ
சேநீதியேககவாரியே.

வானம்

எனக்காட்டி மறுபடியும் கமதுமககைபினை மன தெவ்விதம்
மேர்வெனசொல்வனோ வென்றுகூறுவார.

லாவணி

கண்ணிச்சர்.

மின் - என்சொலவனோவறியேன்.

வேதமுடியிலுறை	நாதா - வரம்
வேணதளிகருமப்ரக்	யாதா - நின்
பாதநிழலதுகிட்	டாதா - அரதம்
பாவைமனதென்போ	லாகாதா

மின்.

மங்கைமனதுவச	மமோ - பெற்ற
மாயையிஞ்ஞமன	மோமோ - ஸெண்ணம்
பக்கநதிரகவே	மோமோ - வரத
வைரவாரோன்பதி	மோமோ

மின்.

உ.இ சிறுத்தொண்டநாயனார்சுரித்திராக்கீர்த்தனை.

பெண்ணவள்பிரட்டரி	யேனே - பெண்ணை
சுகுறுகோகுரி	பேனே - பெண்
வண்ணமுரைப்பனசிறி	யேனே - வந்து
கையதவனநிலைதேரி	யேனே -

மின்.

தொல்லுலகோர்புக	செய்யா - வெந்தனை
ஞேனகரணமசெழுக	செய்யாவிதைச
சொல்லுவனோபிறர்	கையா - புத்திச
சோபமதாலுன	முய்யா

மின்.

வசனம்.

வேதமுடிவாகு மெயப்பொருளே இப்பேகையின கருத்தின் படி மிசையச்செயவது நின்னருளே யன்றேபெனவில் ஸ்ரீகளது மணதை யளவி பாடாதே சிகையாக்கை யானவளுக்கறிந்ததால் அகநீரிதனைநதாலன்றி புரப்படுத்தினால் கெடிக் சம்பவிக்கும் போன்புமீடே ஸ்ரமமோ யவிகுரபணவனோர் வினாறு வக்கினி சா ட்சியாய் மாவகல் ஞ் சூடடிய மகதைய சச்சித் எனது மார்த்துணிக் கொண்டு மொழிந்தால் பிறர் மியச சொலவனோவென வசகங்கொள ளுகின்ற தென்பதற் குதாரணம்.

நீதிவெண்பா.

பெண்ணொருகற்பேசிற பெரும்பூமிதாளதிகும்
பெண்ணிருவாபேசில் விழுமவாமைகைள் பெண்மூவம்
பேசிலக்கவருந் பேகையேபெண்பலந்தான்
பேசினுலகெனஞ்ஞோபின்.

வசனம்.

என்னுங் கருத்தைக்காட்டிப் புலனாகராசர்த்தக்துந் தாயக மாகில வென்னையனே மம மகையை பெவவிசமு முயயுட்படிக் க ளுனை சொல பென்று தனமனைக்குவந்தபோது பத்தாவினவானை மொழிப்பாசகிருந்த வெண்காட்டுவகையானவா தனது நாதன் அடி யரை யறைத்துவராமற் றனியாகவர்த்ததைக்கண்டு வினவுவார்.

சிறுத்தொண்டர்நாயனார்சரித்திரக்கீர்த்தனை. ௩௬

இ-ம்-அபரூபம்-அடதானம்.

சுண்ணங்கள்.

நாதாபிதுவென்னகோலம்	வந்த
நம்பனடியிச்சுணைக தொணராஜால	ம் (நாதா)
போதார்ப்புளவால்சூழுகணபகீரகாத்தி	ம்
பொருகதுமாதறிழேயிடுதிநந்துமவரைக்கா	ண (நாதா)
விசைவேடங்கொண்டே விசாகுடியவந்த	ம்
மெல்லமையிடுபணிதேவநைவற்றொண்டிவராத	(நாதா)
முவிசைசூழமுடனமுழக்குஞ்சுவருமுரு	தி
முததததிலவகவனா முயலறழையாதவர்	த (நாதா)

வ'னர்.

நாதா மகவும் பசுந்நிலையேடு வந்தைவேடர்நாண்டு நாதா முகத்தச்சிற்கு வகவனா உழைசுவராவற்ற சிபாய்வக தென்னவ ன்னலேயென்று யிரகப்படும மனையையேடுககிக கூறுவார்.

விருத்தம்.

வள்ளலாருபனையானோககிவந்த
மாதவந்தாம
உள்ளமகிழலமுத்செய
விசைசூழமுடிநோர்சிறுவனாய்க்
கொள்ளாபிராயமைத்துளை
யறுபபிறகுரைபாடின்றித்தாய்
பிள்ளைபிடிக்கவாநது
பிதாவிரகதுசனாக்கப்பெறினென்றார்
வ'னர்

சிறுத்தொண்டர் தனது மரணகயாகிய வெண்காட்டு நங்கை யைப்பார்த்து ஓராதேகெளய ஆண்டவனாருளால் நமக்குககி - தத வடியார்ஞந குடிக்கொருவகவரு ஐந்துவயதுள்ளவனாகவும அல வவப்பழுதின்றியிருக்கும் அபரிளனைபக காயபிடிக்கவருகதைரி ந்து மனக்களிபோகிய னை சகமததுப்பன - ததில் உண்ணுவே னைக்கொன்னர் வென்செயவொம எந்நாம பெறுவேம யாவ ரேனும் பெரன்ஹுக்ககிசதுப் பிள்ளையக்கொடுக்கபோகண மவர் களே கொலைசெயச சடியுதிபார்க்கையெனறயருற்றிருத்த தொண் டரைப்பணிந்து கூறுவார்.

உ.உ சிறுத்தொண்டநாயனார்சரித்திரக்கீர்த்தனை

MAHAMAHOPADHYAYA

லாவணி.

DR. U.V. SWAMINATHA IYER LIT.

TIRUVANMIYUR

MAHARAJA'S COLLEGE.

வாந்ரொம்மாணகாதா

கமது

உசுததிலொப்பபுரோதாதா

கைரிலெலொகொரொதாதா

மொருவர்

கடையிலெலொகொரொதாதா

சொநுந்தவந்தி மெலொசாமி

உமகஞ்சு

சொந்தவந்தி மெலொசாமி

எளியவாசொப்ப ருடசாட்சி

விதைப்போ

லெவாநருக்கை கெடும்பாட்சி

பசுதிரொப்பபுரொதாதா

விதைப்போ

பளளிநருப்பபுரொதாதா

அம்மாவந்தி மெலொசாமி

பாலனை

யழைத்தவருவீர்க்கெனலெலொசாமி

கிருத்தம்

காதன்மணியார்தாங்குறக்

கணவனொருகசலனை

யேதமாலபபெற்றபே

லெலொமொழிநர்போல

நாதாமக்கங்குநாக்க

நறுமெனகுதலெமொழிப்புதல்வன்

வோதவனைநதபளளிநரி

லுடனெகொண்டெயக்கடிதவன்றார்.

வசனம்.

தொண்டனார்மனைவியினதுமொழிநாக்கீகட்டுமெலொவலொ
செழுவன் வோதவனைநதபளளிநரிநதபளளிநரிநதபளளிநரி.

சிறுத்தொண்டநாயனார் சரித்திரக்கிர்த்தனை ௩௩

விருத்தி, கை, கை,

பள்ளியிலெவ்நிதமபாஸன்

பரமன்செயலாடிகிட்டுணையுந்
 நுள்ளாபலநகரநுயினி
 புண்ணிகளையுந்
 செளந்திரநாடார்முனசென்
 நுணையுந்
 கள்ளிலையென
 காளையென

பித்தரை-டு ம-ஆராய் சு-தாளம்.

பதிவு.

கனவிலேயே தானுயரமே பலகாறுதே - யாண்கண்ட
கனவிலேயே தானுயரமே பலகாறுதே

அ.ந.பெலலி.

அனுவரதநிஷ்நாடககலம்
அனுவரதநிஷ்நாடககலம்

கனவி.

சுபணிகள்.

அன்புடனே தந்தையாழககவும் - வந்து

வாவலால்மனையி னுழைக்கவும்

இனபமதாயொன்னை யின்றெடுத்தவன்னை
யிதவுடனமஞ்சனமாட்டவங் கண்ட

கன வரி.

ஆட்டி யபின்னமுதாட்டவும் - மெனக்

காணடணிகளைப் பூட்டவும்

நாபிடமுடனணை, தெடுத்து மடியில்

நங்கைகிடத்திட நான்றுபிலககண்ட

5 MAHARAJAPRABHAKARA
DR. U. V. SWAMINATHA IYER: 1924.

கூசு சிறுத்தொண்டநாயனார்சரித்திரக்கீர்த்தனை

கனவி.

தூக்குமெனையன்னையெடுக்கவும் - தர்வத
தொடதமுடன்றலேடிக்கவும்
பாங்குடனேவாளகொடுந்தென்கழுத்தைப்
பதருமற்பற்றியறுததிடவுகணட

கனவி.

விருததம்.

இப்படியுரைக்க மொழியதற்கைய
நிளவலின்மதிழுகளோகி
அப்பனேபித்தவேளையாநலினு
லவமதியாச்சுடிவறல்ல
ஒப்பிலாபணிகீகணடதோர்கனவை
புணமையென்றுன்னுவதென்னே
தபபிதமெனேவதைநிடுவகாலிற்
தந்தையாநதொண்டாவதனரே

வசனம்.

இவ்விதமச்சிறுவனாகிய சீராளன்கண்ட கனவாற்றிறைக் தெழுந்
து உபாததியாயிடு ந்தசென்று தான்கண்ட சொற்பனததைசு சொல்
லியபருற்றகாலையிலையாதற்கு அப்பா சீராளா பித்தவேளையாதலா
ல்யேதே காறறுவிஷயமாய்த தேரன்றுசின்றது பயப்படாதேயென்
று சொல்லிக்கொண டுருக்குஞ் சமயத்தில் தந்தையாகிய சிறுத்தொ
ண்டா மிகத்தீவிரமாயத்தேயுமனைதம வியர்வெழுமபப் பள்ளியை
பணைந்துச் சிறுவன முகநோகி வாராயசெலவமேவென வழைக்கி
ன்றார்.

கீர்த்தனம்-இராகம்-கருசரி-தாளம்-ஆதி.

பல்லவி.

வாராயெனதுசெல்வமே வளவுககே
வாராயெனதுசெலவமே

சிறுத்தொண்டநாயனார் சரித்திரக்கீர்த்தனை. ௩௩

அதுபல்லவி

சோருளதுவம்மான் தேசத்திருந்தவந்தே
பாராபலுன்னையோகால் பகிதினென்றுரைத்தான்

வாரா.

சரணங்கள்

மகலில்நித்திரையேனோ பள்ளியினிற்
படிப்பதுவினா தானோ
வகமசிழாதேயுனது வைபாருகிற் பல்லி
யடிவனாகையென்றுளத யழைக்கிறொனச் சொல்லி

வாரா

வெய்யில்மிகவுமாரு தே - விசைமேனோ
விண்பொழுதாகப்போருதே
தையநல்லாளுன்றுய தனதமயனுமொதிர் பார்த்து
தாசமுந்தனியாமலு தவித்திருப்பே வேரத்து

வாரா.

வன்னப்பலாகசனாயும - நீயருந்திட
வளம்பெறு மரமாவளி
பெரனலினெழுத நாணியும் பொற்பணிகளுங்கொண்டு
போதறவாயும்குடித்துமைபட்டாடைருண்டு

வாரா.

வசனம்.

இவ்விதமா ஸ்திதவுவார்சைதையோடு வந்தழைக்குங் தந்தையின்
மொழியைக் கேட்டு வொருவிதந் தீதுதலை கொண்டவனுய்த தனது
உபாத்திவாயவாப்பணிந்து யெளியேனையாட்கொள்ளு மெனதையே
எனது தந்தையுந் யானகண் சொற்பண்புபொலவேவந்து விட்டாரா
தலா லாண்டவன் செயலெப்படியோ வநியேன்தேவரீ ரருளசெயது
விடைதரவேண்டுமென்று கூறுகின்றார்.

ந.கா சிறுத்தொண்டநாய்ஞ்சரித்திரக்கீர்த்தனை.

கோத்தண்டம்-இ-ம-தி-தூக்கம்-தாளம்-ஆகி.

பல்லவி.

அநுள்செய்குவியிரையிரே - மனைக்கேக

அநுள்செய்குவி னாயிரே

சுரணநாகர்.

அநுள்செய்குவிரே யநுமகதை மயிரே

தெருளுடைமையாதமகமாய நிகழ்வுடைகள்

அநுள்.

இங்கிதபாதன் வெழிள்திடைநாதன்

குகைகமணுளன்பகிழ்ச்சி காலந்தாழுககதது

அநுள்.

அடியரைத்தாக்கியகவிருள்கேகி

படிதனையோளிகும பாணுகொன்றே

அநுள்.

— — — — —

வசனம்.

இப்படி யுரைத்த மொழியனைக் கேட்ட வையர் மிக வுளங்க
ளிந்து ஷடா அப்பனே லொபபிலா ரணிய வுடைக்கு நாமெதனை
சொல்லிய முன் சிந்தை கலக்கநெனியவிலைய வெனக்கூறுவாரா.

கோத்தண்டம்-இ-ம-பிரயாகு தாளம்-ருபகம்.

— — — — —

பல்லவி.

திருநெகல்வந்தெனிய வுளகமுரான்

செய்கிடு நன்னனைமோ வுளக்குரான்-செ

சுரணவகள்.

தகதைநையக்கண்டி மருவெனியாமற்

நயங்குவதேவையாருளினே

மயவகுவிதேவியிளநாளுளிரே

மிகுதென்னொன்றே

சிறந்த.

சிறுத்தொண்டநாயனார்சரித்திரச்சிந்தனை. ௧௮

கண்டகனவைவிஜயமெனவெண்ணிக்

கவையுறமுலென சேரம

சுவகெஞ்சமாடே ௨௧ ஸ்ரீம

ஐயையோகோரம்

பெருமா

கற்பகமேனின்கககமநதரிக

கடுகிப்போயவாராயகரமுள

சூழமுழகாசெருமுள

கொழிலகொள

— உருகலுருகலு —

கிணை.

வசனம்.

உபாத்தியாய நுரைத் தலைகம்மட்டிராளன் கிணைதெளிகுண
வத்தனை புரிந்து கிடைபெறுறு தலைகைய யடைந்தான சுவவாழ்
டைநத சிவவாழை வாரித்தாழை முதலிட்டு விசுவசு முகத்து அடிக
வென தருமதனுரைப்ப சிவதனயே னுணருகெனது மீதுணமிட்டி
ததுக்கொண்டு வழிபாத்து யிணைய வரமாவேறு அருகொருக
சிவமோகி பசியா பிறுப்பரே யென் றெண்ணெய்காண்டு பெருவாய
லில நீற்குத் தனது பதறினிடம் பிள்ளையை உகர உவந்து சொடு
கக மிகவாவல்லா டென்கொன்று மாநய மாக ௨௧ மு
தோடு முகஞ்சொத்துச் சொபட்ட மடபு மனந - மழ ம
யபடியுள் குழலியினது பாதாங்கே பரபுநத உருவம் மயக
து நோககிப்பார்த்து உடலே வெறுத்து உலகத்தாழகுகிணை உயவன
த் தீவரமாய் மஞ்சனமாட்டது விநதா.

— உருகலுருகலு —

கோதனம்-இ ம நாநகாரகநிலைய-தாளம்-ஆதி,

பலனம்.

மஞ்சனமாட்டினே - மகனையவள்

உருகலுருகலு

௩௮ சிறுத்தொண்டநாயனார் சரித்திரக்கீர்த்தனை

அதுபல்லவி.

மஞ்ச ாணனைவென்ற பரசிவத்தடியாற்கு
தஞ்சுநதஞ்சமென்றே தனையன்சீராளனுக்கு

மஞ்சன

சரணங்கள்

பந்தமனைதனுமுந்தம் போககி பணிமறுசேர்
பசுபதிநகரகுமெனத்தாக் கி பணிமுதலாக
கொந்தலாமாலையதை நீக்கி குஞ்சியனைக
கோதினத்தறிலகந னாககி காதுமிகுதன

சந்தரரஞ்சித ரஞ்சிதபாத ன்
தொண்டாதமக்கருள தோயுமதிதன்
தந்தவபபொரு ளென்றவாபோல
தண்புனலோடு வருமபணிரீரால

மஞ்சன.

வசனம்.

வெண்காட்டு நங்கையார் தனது புகல்வனாகிய சீராளனுக்கு ம
ஞ்சனமாடடிப பட்டு பீதாமபரங்களினுற் மேபத்தி லுறற நீராயோ
ட்டிச் சட்கவையோடுங் கூடிய வமுதுட்டிச் சிறுவனை மடியிலவைத்
துத் தாலாட்டத்துடக்கினா.

தாலாட்டு-இ ம்-நீலம்புகி

கண்ணிகற்.

ஆராரோவாரிரேர - வாரிரோவாரிரேர
நீரார்த்தமணி விரலனாளுவதித க
சீராளனின்னுலுவுஞ் செஞ்சுரே கண்வளர்

சிறுத்தொண்ட நாயனார் சரித்திராக்கீர்த்தனை ௩௯

பூமாதவரெவரும் - போற்றிஜயபோற்றி யென்
 மாமாதிரபூகுலத்த - மாதவமேகண்வ ளரீ
 மாமனுக்குமுன்பிரந்த - மன்னனுடன்போர்புரிந்துங்
 காமனெரித்தோனருளுங் - கற்பகமேகண்வ ளரீ
 அடியார்தமக்குமிக - வன்புடனேவமுதுக்காம்
 படியாபென்மடியுறையும்-பங்கயமே கண்வளரீ

ராவணி.

கண்ணிகள்.

மாதுநல்லாள் தன் மடிபிசைத்துயிலுங்
 மைந்தனையெடுத்தேயுலகறியா
 மனாவினினின்றுதனரே மற்றவாகிட்டி
 வினாவினிறசென்றனரே

மழலைமென்புகல்வன் கிண்கிணிப்பதத்தை
 மடியினிலெழிக்கக்கரமகளை
 மங்கையுழித்தனரே வாயைமெல்ல
 வங்கவரடைத்தனரே

விருத்தம்.

பதுமமென்கரத்தாலன்னைப் பாலன்வாய்முடும்போது
 மதியிருவனப்புற்றோங்கு மைந்தனுமகிழ்வாய்வருத
 வதிதியின்பெயலென்றுண்ணி யடர்பவமொழியவேண்டி
 விதிமுதலெவருகாணு விமலனைப்போற்றுவானே.

வஞ்சம்.

இவ்விதம் எனது வண்ணைதந்தையர்களது செய்கையைக்கண்ட
 சீரான் மேல்வருங்காரியத்தை நினைந்து பவத்தை யதற்றவேண்டிக்
 கடவுளைப்போற்றுவான்.

சுருதித் தொண்டனாயுநார் சரித்திரங்கீர்த்தனை.

இம் அமரேலயாணிதானம் ரூபகம்.

பலவி.

கருநாடகம் - மருட்செய்த

தருணம்

அபலவி.

அதிசயம் பரபர

வந்த மருட்செய்த மருட்செய்த (கருண)

சாணங்கள்.

சுருதித் தொண்டனாயுநார் சரித்திரங்கீர்த்தனை
சுருதித் தொண்டனாயுநார் சரித்திரங்கீர்த்தனை
சுருதித் தொண்டனாயுநார் சரித்திரங்கீர்த்தனை
சுருதித் தொண்டனாயுநார் சரித்திரங்கீர்த்தனை (கருண)

பவந்தாய்தன்க காளாமரிதப
பவந்தாய்தன்க காளாமரிதப
பவந்தாய்தன்க காளாமரிதப
பவந்தாய்தன்க காளாமரிதப (கருண)

இம்முன்றலும வினையிற்
இம்முன்றலும வினையிற்
இம்முன்றலும வினையிற்
இம்முன்றலும வினையிற் (கருண)

பேரறிவிருத்தம்.

உலகெலாந்மறவல்ல வொருதளிமுதலேபேரறி
உலகெலாந்மறவல்ல வொருதளிமுதலேபேரறி
உலகெலாந்மறவல்ல வொருதளிமுதலேபேரறி
உலகெலாந்மறவல்ல வொருதளிமுதலேபேரறி

வசனம்.

இவ்வாறு சுககதைதன்ய வஸ்துவாகிய சிவசயம்புனைப் பேரறி
இவ்வாறு சுககதைதன்ய வஸ்துவாகிய சிவசயம்புனைப் பேரறி
இவ்வாறு சுககதைதன்ய வஸ்துவாகிய சிவசயம்புனைப் பேரறி
இவ்வாறு சுககதைதன்ய வஸ்துவாகிய சிவசயம்புனைப் பேரறி

சிறுத்தொண்டநாயனார் சரித்திரக்கீர்த்தனை. சாக்

றோய்ந்துழலும் அந்தக்கிரணத்தைப் போக்கிப் பன்னிபெண்டுகாற்
கொண்டு வீசும் வாசியைக் கும்பித்துக் குண்டலியி னுருளாற் சுத்த
சத்துவத்தைத்தாக்கி மதிமண்சிலத்தைக் கலந்து அசைவற்று மரக
தப்பாவைபோல நின்ற மைந்தனைத் தொண்டாகண்டு மகிழ்ந்தவரா
ய்க் கருவிபைகொண்டு வதஞ்செய்யததொடங்கினார்.

லாவணி.

க ண் ணி க ள்.

பத்தநங்கண்டேவாளாகொண்டு
பரிவுடனிலகுஞ்சொமடனை
பற்றியேவிறுத்தினோ பாலன்கழுத்தை
மெற்றியேவறுத்தனோ

அறுத்திவத்தலையை யமுதுக்காகாதென்
றண்டையினின்றதாதிகையி
லளித்தவர்புரிந்தனோ வதனையவ
ளொளித்திடமகிழ்ந்தனோ

உடலதையெடுதேவுரலதிற்றுவைத்து
வுறுபபுவெவவேறுயத் தெரிந்தவரும்
வுவகையோடரிந்தனோஉறறபாண்டத்தி
லவைககோப்புரிந்தனோ.

அவைகளுக்குகந்த காயமோடனைத்து
மன்புடன்கூட்டிமடுப்பிவிட்டே
வரிவையர்சமைத்தனோ வடிசிலதும்
பிரியமோமடைத்தனோ,

வசனம்.

வென்காட்டு நங்கையர் சமைமல்முதலியயாவுஞ் செய்துவைத்
தபின் ஸ்ராகஞ்செய்து நெற்றியினி றணிந்து கடவுளைப்பீடாற்றுவார்.

சூஉ சிறுந்தொண்டதாயனார் சரித்திரமக்கீர்த்தனை.

இ - ம் - சாமா,

கண்ணிகள்.

பாவதாரா குமாரி மகிழும்

பாம்பாளுடகேவே-மணப்பூவே-பத்தர்கோவே

பண்ணவா - தமிழோங்களுக்குள்

விண்ணவா - விண்ணவா.

அத்திவண்ணு நின்னருட்கொடுலந்த

வதிதிமனமபோலே-புவிமேலே-யருளாலே

அற்புதா - எளிமையமுடித்தனம்

பொற்பதா - பொற்பதா.

மன்னுமவிதமி டேற்றியதற்குந்நைம்

மாமொன்செயவேம்தேடி.கொணறறகுடி-மன்னுளாடி.

வாசனே - பவியையறச்செய

நீசனே - நீசனே.

அநகமிலாரோயெனனாந்தனவனை

யாருபபதித்திற்கொப்பாய-வினையாப்பாய-யருள்வார்ப்பாய

ஆதியே - அமல்குமால்தனங்கொட்டி

சோதியே - சோதியே.

வசனம்.

இவ்விசமாய்ச் சதிராநா-ரா வுர்த்தியாகிய உமாமயேசனைத்து
திசெய்து வணங்கிய வெண்காட்டுநங்கையர் தனது பத்தானைத்
பணிந்து கூறுவர்.

இத்தனம்-இ-ர்-ஆசிரி-அடதாளம்.

பல்லவி.

அழைத்திடுவீரென்கோவே - ஐயரிடஞ்சென்

நழைத்திடுவீரென்கோவே

சரணங்கள்

அழைத்திடுவீரென்கோவே யாதியருளால்லந்த

வடியுமாயேவிதைவி லன்பாயமுதருந்த

சிறுத்தொண்டி நாயனார் சரித்திரகரீர்த்தனை. ௯

எழிற்கணபதிச்சர மிருபயவாதமைப்புவி!
யெந்தாயுமெசண்ணம பேர்லிசைந்தெனவேசொஸ்னி

அழைத்.

பசியோடு மெய்திப் பாரதகுருகூர் கரணாக்கு
படசமுடனையவர் பதநினைதயினர் நரகரீர

அழைத்.

வசனம்.

தொண்டர் மன்னகரினது மொழியையாகொம்பி ரணபதிச்சரத்
திற்றிருவாததியின்க ணிருக்கும் அடியனாக்கணிக் கிசையனே மெய்
லரிந்து அருளசெய்யுமெனது கூறுவார்.

கீர்த்தனம்-இம் நமரக தானாடு ஆதி.

வசனம்.

அடியவோ - மனைக்கருளசெய்யுவிசை.

அதுபலவளி.

மடியிசையோர் துதிரரும் - உரமனதுனாக் வந்த

சரணவசன்.

சித்தமதுபோல்கடகேதன - சொப்புவடிமையடைந்தேன்
முத்தனூர்தமக்குருகத - முடுவோடு முகநூகத

அடி

விருத்தம்.

வந்தபுகுத்திருபனையின்

! மனைவியராதாமகவரை

முத்தவெதிர்கென்மடியணகன்

முழுதுமழகுசெய்தபனை

188 சிறுத்தொண்டநாயனார் சரித்திரக்கீர்த்தனை.

சந்தமலர்மாலேகள் மூத்தன்
 மூமநாததிமறவிசுமேத
 கந்தமலராசனங்காட்டிக்
 கமழ்நீர்க்கமெடுத்தேந்த

இனவுமது.

நாயனார் சிறுத்தொண்ட :
 சோதியாரதங்கழலவிளக்கி
 யாயபுசிதப்புணறங்கடலைமே
 ஸாரதத்தெளித்தின்ப
 யேயவிலலமெமமருகரும்
 விசிவினாமென்மலர்ச்சாத்தம்
 யேயுநதுபதிபககண்முதற
 சூனேசெயதிறைஞ்சுவார்.

வசனம்.

வைவரவழர்த்தியாகிய வடியருக்கு வெண்காட்டு நங்கையா, மிஷ
 வன்போடமுதனிகின்றார்,

சுவாயி.

வைவரவழர் மடியார் தமக்கு
 வமுதிடவேயிடு வாவலுடன்
 பையெனவோடிப்-பரிகலத்தன்னைப்
 பாவாடையிலேறியப் பாவையரும்
 வெய்யவடிசிலொடுபல்லுணவும்
 விசைசாதகறியுடன் முக்கனியும
 நையலளிக்க-விமலநுறுகண்டு
 தலைவனைநோக்கியே தாமருள்வார்.

வசனம்.

வெண்காட்டுநங்கையார் அடியருக்கு மிஷவன்புபாடி பரிகலம்வி
 னாகவி வெண்டியின் மேலேற்றித் தூயவடிசிலும் பதார்த்தகலகைகளும்
 ஐயாவர்களுக்குச் சமைத்த கழியனைத்து, முக்கனிசர்க்கரை முதயனி

சுறுத்தொண்டநாயனார் சரித்திர உர்த்தனை. ௭௫

யாவும் படைத்த பின்னர் வைவமுதையார் தொண்டைப் பார்த்து
யிலைக ளென்னவென்று கேழககச சுறுத்தொண்டப் பாரிந்து மெந்
தையே யேனக் குகத்தென்குறுக வார்.

ஏழைக்கொலிபடி.

ஏழைக்குகத்தகரிகா ளரின்று
எனத்தேருண்வறுக கரியு ளை வுரை

வானழவமுதலவசரியா ம்-பின்னும்
வளம்புடையர்களை வயமாந்தாய்க் கரியாம்
கொற்றே டுறுவாயவனை க கரியாய்-இனம்
கொத்தவனாகுதற்கு மொடியுடைய கரியாம்

ஏழை.

ஐயாவவனாநின் சரியாம்-கல்லை
வமிதமவிடல் சிறந்த வருளுகமாக கரியாம்
செய்யுந்நிக்குறியின் சரியாம்-கல்லை
சேமையுந்நோமறுவ, சிலவாகை கரியார்

ஏழை.

மார்முதன்மரிசக கரியார்-பிது
மறுமுள்ளவெலுராய்-செய்த கரியார்
போபெறுய்-பின் கரியார்-பிது
பொறுக்கு-செய்யுடல்-பிசைத்தக கரியார்.

ஏழை.

வசனம்.

இப்படி தொண்ட நுதைததைக்கேட்டு வரவார் கூறுவர்.

சீர்த்தனம்-இராகம்-பியாசு-தாளம்-ஆதி.

பலகவி.

தலைக்கறியெதுகாணுந் தென்க்கறிய
தலைக்கறியெதுகாணும்

சக சிறுத்தொண்டநாயனார் சரித்திரமகேந்திரன்:

சரணங்கள்.

பலக்கறியோடும் படைத்திடா மெனே
பலவையொலித்துணைத்த பண்பது சரிதானே

தலை.

மாரைவலிது மல்கையர் கேது
சாலவழித்தவன்காண் சரிதோயின தகாது

தலை.

ஆண்டியவனுக் கெனியாதே வென்று
வெண்டியுனர்த்தனையோ வேடிக்கை மிகென்று

தலை.

விருத்தம்.

நெந்தகலங்கிச் சிறுத்தொண்டர் மனையானோடுங்

தினைத்தபா

சந்தனத்தாரொணுக் காநியார்

தாமத்தத்தலையினாச்சி

வந்தநெண்டமுதுசெயும்பொழுது

நினைக்கவருமென்றே

முந்தவமைத்தேன் கறியமுதெனறெடுத்துக்கொடுக்க

முகமவதார்

வசனம்.

வைரவராநிப வடிவர் தலைகறி கேட்கின்றார் ஓமாதே என்செய்வோம் பட்டும் பலவிலலாமற் போயிறநே அமுதுக காகதெனைத் தாதிசிடவொடுத தெரிந்துவிடச் சொன்னோமே யெனைத் தியங்கி நிற்குக் கொண்டணர்ச் சந்தனனைக்கையார்பணிந்து அடியார்சாப்பிடும் போது நினைக்க வருமென்று முந்தியானதைச் சமைத்தேனென்று கொண்டு வந்து கொடுக்க முகமலாச்சியோ டதனையேற்று வணங்குக் குப்படைத்தார் படைத்ததின் பக்தரை இடர்செய்வதற்கு பாதுமில் லையென யோசித்தவராய் அப்பா தொண்டனே வென்போலின் தொறுவா யழைப்புமெனப் புல்லுவார்.

சிறுத்தொண்ட நாயனார் சரித்திரங்கேர்த்தனை. ௨௭

சாவணி.

கண்ணிகள்,

ஆப்பாநீன்புழை தழைத்திநிம் - வென்போ
ஊழலநொருவரின்ன மழைத்திநிம்

இப்பார்மிசையெழுத செண்ணப்பாது வனங்கி
வேலாகெனென்ற வெனக்குற தனித்திட்ட

அப்பா.

நீழணிவோருடன் கூடி வண்ணுந்
நெடியமாறவினேயிலம் வனையும

அப்பா

கொண்டர்களையெனசெ சொல்லிடிவோ விர்த
சொந்தையுணயது தோஷமிக வெனக்கு

அப்பா.

குண்டியொருவனுமா யுண்டிலவே வெனக்
ருள்ளமவராதிது சன்னமல்லவே சொன்னேன்

அப்பா.

வசனம்.

இவ்வீதமா யுனாத்த மொழியைக் கேட்ட சிறுத்தொண்டர் அ
டியவரைப்பார்த்து தயாரிசி பேசையேனை வந்ததினா சென்செய்வே
ன் தொண்டொருவனாகுந காண்கிலையென்று கூறுவார்.

சாவணி.

கண்ணிகள்.

தொண்டனாக்காணே னே - வெந்தன்
நென்றலெனசெய் வேனை

சுஅ சிறுநீர்நீர்நீர்நீர்நீர் சரித்திரகரீர்த்தனை.

அண்டர்சுன்பணி கோவே மெய்யினி

காவலிநதி கோவே

மெய்யினைசேதைய வெனாகு கீ யருளிய

வேழிலடி யவநண்ண விடைநி சிறுவோ

தொண்டரைக்

அடியாவோ யுண்டாயும் வண்ணவழி

கடினாயின்கண்ணிக்குண்ணை

படியினைசேரோ பருத னவாவோயெந்தக்

பரியலெனமு வந்து பரியுடனெயின்

தொண்டரைக்.

நீறணிவரைக் கண்டு

நீயனியுறு புணடு

தாரணிதனி வழியாகள் தட்டாமையாற்

தயவோளாடுண்ணவே கருமேற்குநளபுரிம

தொண்டரைக்.

இம்-இ காடு பாளம்-ஆதி.

பல்லவி.

பாடு - பாடு - வாசனே.

அடியபல்லவி.

தேசலாவியினை சேதநி யல்லாது

சுரியேன்வாரு மறமுன்னுந சொல்லாது (பாடு)

சரணங்கள்.

அடியினைக்கிளியோ யுன்னரு ளதனலே

யடியாகவந்தவ ரகமது போலே

யடியாகவிலொழுவா வெழிற்மணி செயதும்

பேதோகாதுகளின்னி மிரழுகிற் போதும் (பாடு)

தேவதேவையுனது செவவிது தானே

தெரிவுனகாணுகிற் செவலவி யேனே

முலாமுதலவென முயங்கிடு முந்தி

முண் கன்றலெனலெய் கீ மிலக்குகே கோததி (பாடு)

சிறுத்தொண்டநாயனார் சரித்திரமகோத்தரே. . சக

தாயுந்தந்தையுநிலாத் தன்மைரி	னேமும்
தர்ணியிவ்வுதண்ணத் தரதலி	லோமும்
பேயும்பூதமுடனே யிருப்பது	காடும்
பெருமையாயென்குமேவ விரும்புதோ	மாடும் (ஈசனே)
உரிப்பதோதோற்கரி புரியெனும்	பேர்வை
வுன்னடுக்குகன்றொ வுன்றிருச்	சேர்வை
எடுப்பதோமழமா னும புரியுடன்	பாம்பும்
யிடத்தினும்வதைதினு மிடைவிடா	தோறும் (ஈசனே)
தருசமென்போர்கள்மீது சாற்றிடும்	விரும்பு
சுறமேனுமிலையெசை சாட்சியே	பொருப்பு
கொஞ்சிலுன்கென்றே மகலாத	கடப்பு
நித்தனுனக்குமுண்டோ விரக்கமென்	சிறிப்பு (ஈசனே)
தாதனிடஞ்சம்பந்தஞ் செயகுண	சாவி
தையனல்லாளோ மறைசொலு	முழுவீலி
வோதரும்பிள்ளைகட்டு முணக்குமே	ஜோலி
வுண்டென்றுரைப்பா ரொருயர்	நிரிகுலி (ஈசனே)
சங்கரகயம்புவென் றடியவா	தாழும்
சதஞ்ஞனேகரும வரமலை	வாழும்
மகராயையன்பணியும் பனிமதி	யானே
பீட்சாவையாவிடிலோ	வினிசகியேனே (ஈசனே)

விருத்தம்.

உம்மைப்போலநீ றிட்டாருளரோ
 வுண்போகின்றே
 செம்மைக்கறபிற் நிருவெனகாட்
 உம்மைதம்மைக் கலந்திருத்தி
 வெம்மையினாசகிச் சொறதனின்
 மீட்டுப்படையுமெனப்படைத்தார்
 தமழமயூட்டவேண்டி யவருண்ணப்புகலும்
 தடுத்தருளி

இய - கிறுத்தொண்டநாயனார் சரித்திரக்கீர்த்தனை.

இதுவுமது:

ஆறுதிக்கனொழி தென்போ
முண்ணுள்ளவுந்தெரிந்தது
சோறுநாளுமுண்டிரமுன்
ஹண்படுன்னமமுடன் துய்ப்ப
மாறினமதவுபெற்றீர்நான்
மைதகன்றனயழையுமென
யிறுமுதலுமிலவாதாரக
கிபீபாறுதவானவனென்றார்:

வசனம்.

வைவாஸுமார்ந்தி யாகிய வடியர் கொண்டடைப்பார்த்து ஸுட்
தொண்டனே பிள்ளையிலலாதவிட்டியான ஸுடியேயெனச செ
வியதற்குச் சிறுகதொண்டா யெதகனை விதத்திறமொல்கிபு சிங்கிதந
மிதகவிலையே வெணக்கூறுவார.

—

கீர்த்தனம்-இ-ம்-புனடநிலந்தனம்-வந்தாராம்

கண்ணிகள்.

எத்தனைவிதகிறுமசோதுவே னு
னெதனைவிதகிறுமகோதுவே
ஏழைமீதி வேறே வர்மம்

எத்தனை.

புத்திரனிலலாதபெரும பாபியோ யார்க்கு
முற்றதுரைகதாலகரென்ன கோபியோ
போதனையுத நீத

எத்தனை.

வள்ளலெனப்பிள்ளையுதவா நேயா-வினா
களமல்லவெள்ளவுதவா நேயா
வாருங்கோபந்தும் க்வாமி

எத்தனை.

‘அத்தொண்டநாயனார் சரித்திரம்’ ந்தனை. ௫௧

செத்தமிரகிப்புகி புந்
தகதணக்குகதவனு
நினனேமோன

சென்னெ-யென
கென்னெ
நூனூ

எதானே.

விருத்தம்.

காநிசுருவப்பதவனவந்தா
ஹதயனழையெனகமார
தாயவாருள்கெய்கதி
தலைவதமுதுசெயதருள
காமிகெனொயதாலாகு
மென்ஃ னிறைநுமமெயுத்தருளந்
புமென் குழலாதமோமெ
புமமோயபுகி புருமநாநுணி
பித்தனம-இத்கம-முகார் அ நகனம.

உல்லவி.

செய்யாநாநியே - செய்யா - நிறே - சேரளநெய்த
செலவமே - குலசெலவம் - வாய

செய்ய.

சாணகுகள்.

வைவமுய்யுமடி யார் நமோநிண்ணவே நிண்ண
வருகதியழைக்கசசொன்ன வாரததைகளாத் சென்னே
வள்ளவே மெககள் வள்ளலே வாராய்

செய்ய.

மாமாத்திரர்களது மரபைவிளக்க வந்த
மாசிலகேவரின் யென்வாரததைகளாத் கென்னே
மாதனா மெககள் மாதவா வாராய்

செய்ய

102 சிறுத்தொண்டநாயனார்சரித்திரங்கோத்தனை.

விருதகம்.

பரமன்ருளாற் பள்ளியினின்
 ரோடிவருவான் போல்வத
 தரமிவனபபிற றனிப்புதல்வன
 றனனையெடுத்தது தழுவித்தங்
 காழுனனனையது கணவனா
 னையிடுகொடுப்பக கனிகாரதா
 புரமுனமெறிதத : திருதொண்டருண்ணப்
 பெற்றேமெனும் போலிவால்-

வசனம்.

வைரவமூத்தியின் மொழியைக்கேட்டுக் கடவுளே யென்செய்
 வோம் அடியாரா புசிப்பதற்கிதுவோ யிடு ரொனச சிந்தித்துத் தொ
 ண்டரும வெண்காட்டி நலையும் அகத்தின் புறத்தினும் அடா அ
 பட்டை வெந்தாருயிரத்தனைய செய்மனையே சீராளா வாராயவா
 யாவான் ரோலமிட்டழைக்கயில பரமசிவததனாற பள்ளியினின்
 ரோடி வருவவனைப்போல பரகசத்தவகை கிண்கணி நூபுரமுதல்ய
 யாவுமொலிகக வோடி வருவதைக்கண் தாயாகியவெண்காட்டுநகை
 யார் வாரித நூவி புகழ்பிட்டு வுச்சியைமுகநது கணவனிடங்கொடு
 கக கணவனைய தொண்டனாசநதுருஷ்டிரடைநதுத்திருத்தொண்
 ண்டருண்ணப்பெற்றே மெனு மாவல்லாடு வீட்டிறசென்று பராக
 கபில அடிய நிலலாமையால் அகத்தினும் புறத்தினுந்தேடி மிகவியா
 கூலத்தோடுக கூறுவார்.

லாவணி.

கண்ணிகள்.

மன்னுஞ்சிறுவனைச் சென்றழைத்திடுபென்றவர்பா
 மனாகனெனசெய வேண்டி
 மாதவபேயுமது சோதனையோ வசனம்
 மனெவளிதமுய வேணே

சிறுத்தொண்டநாயனார் சரித்திரக்கீர்த்தனை. ௫௨

வைரவமூர்த்தி பால வந்தவரைய	ரத்தி
பாணமையென	நறிமேனே
பாசம்கலக்கண்பாராவிடிலே	சங்கமேன்
பண்பிலாச	கிறியேனே
அகத்தினுமபுறந்தினுந் தேடியுங்	*காண்கிலே
னையவெனசெய	டலவே
யாவலுடனளித்த வழுநருந்தா	விடிவே
வகமிகளை	வேவே
இசையிலிருந்தகறி யனைத்தமொளித்த	வித
மெவவணங்கெரி	மேனே
யினையிலானெஞ்ச னுயினும	கீழ்மே
யைசத்திமெடெரி	யேனே

விருத்தம்.

தனியெண்ணிடைமே மென்கிவிசயிற்
 நலையாழகனகரகா
 முனிவரமறா விஞ்ஞலசயாகன்
 முதலாயுள்ளோர் போற்றிசைப்ப
 வினிகழறியுந் திருவழக
 மமைத்தாராகாணவெழுந்தருளிப்
 பனியெண்ணிககண முடிதுளங்கப
 பாரதகருணை மேரககவிதாரா.

இ-ம்-உசேனி-தாளம்-ரபகம்

கண்ணிகள்

சங்கிரஹாதரசவகாரணே யரணை-ஓ-மமோற்றார
 சத்துசகீததானந்த மாகிய தற்பாரணே
 கந்தமலகருழலாள் மகிழ்கணனியின் ஐமமோஹார
 காதலுறுமடியார்க்கருள புண்ணிடனே

இது சிறுத்தொண்டநாயனார் சமீப்திரமகேந்திரனை

மன்னுமழைவிடையேறிய வானவனே-ஓமரோஷரா
மன்னேயும்கண்ணு மனாதிபமானவனே

அன்பாடகமலததுது மறபுதனே-ஓமரோஷரா

அமடலததுதுயென் றேநிமிமபொற்பதனே

செய்பற்கருங்கிரிபா மெததவனே-ஓமரோஷரா

செஞ்சடைற்கொன்றை நெக்களதெத்தவனே

பன்னைகருமபொருளாகும் பராபரனே-ஓமரோஷரா

பக்தருபுத்தம் பணிபுக கிருபாகரனே

~~~~~

மீர்ச்சனைம்-இ-ம்-ஆயீர்கலிஉரணி-தாளம்-மிசரம்.

பல்லவி

சேர்வழி வதயாபரா-சம்போஷராஹி ர

அநுபல்லவி

நிரம்மலாசரணம்-நீகியே சரணம்

நேடியேவடிமை - கொண்க வா சரணம்

சாவ.

சரணங்கள்.

தமியனேமகளுத-நருணமின கல்ஸ

தாண்டவபுரியுந்-தாமாகா புவன

சாவ

அடியாசுவந்த-தறிவெறா கிநியேன்

ஆருத்தேடறிய - வத்தனோ யயயம்

சாவ

மடியிலோரொவரும்-பாவும் புரிசனே

பாபியேனககண-பாராணிதிற சகியேன்

சாவ

~~~~~
வசனம்.

இவ்விதமாய் சிறுத்தொண்டர் ஆராயவிநிலித்த சக்திரசடக
நாரமுததியை மற்றுமுள்ள விருஷிஸ்வரான் முனிஸ்வரான் கரு

சிறுத்தொண்டிநாயனார் சரித்திரங்கிரந்தனை. ௫௫

சுந்தரவம் சித்தவித்தியாசம் நூலாசிரம வ நிவளங்கிம தேவர்களனை
 வருக வேலுதுதுமிர்த்துக்கி மகர்மாசிதநாயகியோச வெண்காட்டு
 கருக சங்ககாருக சிவாளவிவாருனோசிம புடபாவிமாணக்கேரி
 கோமாதம் பாசகிட்டசா சிவ வாவாணகாச மச்சகதினத்தில்
 கபிலாபிதனடா மொச செபெடா பெரிடாணகதிந நிருவா
 மக சதாரிபாநத உருகிலைமதி சாலகாணகசாற் சித்தன
 மகாபக சதாரிபாநத உருகிலைமதி சாலகாணகசாற் சித்தன

மகாபக சதாரிபாநத

சிறுத்தொண்டிநாயனார் சரித்திரங்கிரந்தனை.

மகாபக சதாரிபாநத

மகாபக சதாரிபாநத

மகாபக சதாரிபாநத

மகாபக சதாரிபாநத

மகாபக சதாரிபாநத

மகாபக சதாரிபாநத

மகாபக சதாரிபாநத

மகாபக சதாரிபாநத

மகாபக சதாரிபாநத

மகாபக சதாரிபாநத

மகாபக சதாரிபாநத

மகாபக சதாரிபாநத

மகாபக சதாரிபாநத

சிறுத்தொண்டநாயனார் சரித்திரக்கீர்த்தனை.

ஆண்டாமுவுலகிளி லுண்டாசீவ்மோலொருவ
ருண்டாடவநதுதே மங்களம
கண்டராசலியுலகிட முண்டான்மகிழுஞ்சித்
தொண்டாடவநதுதே மங்களம

மாமாத்.

முத்தாமுலம்புகழுஞ் சித்தாவரிய மோன
விததாபவநதுதே மங்களம
பசுதனருறா ஸ்ரீனித்குத்திதும் ப்ர
சித்தாபவநதுதே மங்களம்

சிறுத்தொண்டநாயனார் சரித்திரக்கீர்த்தனை.

முநவம்

முந்நுப்பெற்றது

